

Богъ знае какъ и откъде познало,
 че зарадъ него въ блянъ трептѣхъ сърдцани,—
 килимъ вълшебенъ слънцето постлало,
 въ полето ни на гости то покани.

И гре ни то презъ целий день приветно.
 Кога на отдахъ се прибра — несетно
 забрави случъ: та, и дома прибрани,
 въ нощний мракъ да грее пакъ въ сърдцани,